

کدام بهترین است، فرزند اول، وسط یا آخر؟

پژوهشگران با بررسی وضعیت فرزندان در خانواده‌های مختلف به نتایج جالبی در مورد فرزندان اول، وسط و آخر و همچنین تک فرزندان رسیده‌اند. به نظر شما بهترین فرزند کدام است؟

پژوهشگران با بررسی وضعیت فرزندان در خانواده‌های مختلف به نتایج جالبی در مورد فرزندان اول، وسط و آخر و همچنین تک فرزندان رسیده‌اند. به نظر شما بهترین فرزند کدام است؟
ایسنا نوشت:

تحقیقات جدید نشان می‌دهد، فرزندان اول عملکرد بسیار بهتری در مدرسه دارند، اما این مسئله ناشی از هوش یا اعتماد به نفس بالاتر آنها نیست، بلکه والدین سخت‌گیری بیشتر نسبت به فرزند اول دارند.

«آلفرد آدلر» روانشناس اتریشی بیش از یک قرن قبل نظریه‌ی بی‌ارائه کرد که بر اساس آن، ترتیب تولد نقش ذاتی در شکل‌گیری شخصیت و ویژگی‌های فرزندان، دوقلوها و تک‌فرزندها ایفا می‌کند.

در این نظریه، فرزند اول پس از تولد فرزندان بعدی، بعنوان جوینده عاطفه معرفی می‌شود که از توجه و محبت صرف والدین محروم شده است؛ فرزندان وسط در رقابت مداوم با خواهر و برادر بزرگتر و دارای تسلط بر فرزندان کوچکتر معرفی می‌شوند و فرزندان کوچک خانواده نیز از حمایت بیش از حد بزرگترها برخوردار هستند.

محققان دانشگاه دانشگاه دوک تفاوت در استعداد تحصیلی فرزندان را مورد بررسی قرار دادند؛ در این مطالعه داده‌های مرکز ملی جوانان از 12 هزار شرکت‌کننده شامل جنسیت، طلاق، تعداد اعضای خانواده و سایر عوامل که می‌تواند بر نتایج نهایی تأثیر بگذارد، مورد ارزیابی قرار گرفت.

فاکتورهای مختلفی بر استعداد تحصیلی کودکان تأثیر می‌گذارد که نقش والدین در این بین بسیار تأثیرگذار است.

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد، برخورد والدین با فرزندان اول در زمانی که نمرات ضعیف‌تری در مدرسه کسب می‌کنند، در مقایسه با فرزندان بعدی بسیار سخت‌گیرانه‌تر است.

همچنین نظارت مستمر والدین در انجام تکالیف مدرسه بر روی فرزندان اول بیشتر است، درحالی‌که سهل‌انگاری والدین در خصوص تماشای تلویزیون، بازی رایانه‌ی و فعالیت‌های دیگری که بر انجام تکالیف مدرسه تأثیر منفی می‌گذارد، در فرزندان بعدی بیشتر دیده می‌شود.

والدین این رفتار سخت‌گیرانه را بعنوان یک الگوی نظم، تنها برای فرزندان اول اعمال می‌کنند و در برخورد با فرزندان بعدی رفتار اهمال‌گرایانه‌ی از خود بروز می‌دهند؛ به همین علت فرزندان اول از عملکرد تحصیلی بهتری در مدرسه برخوردار هستند.

بررسی 200 مطالعه صورت گرفته در سال 2012 میلادی نشان می‌دهد، برخی عوامل بر شکل‌گیری ویژگی‌های شخصیتی فرزندان نقش دارند، اما ترتیب تولد اثر ذاتی بر استعداد و توانایی فرزندان نداشته و والدین می‌توانند با اعمال توجه یکسان نسبت به فرزندان، استعدادهای آنها را شکوفا کنند.

بر اساس داده‌های بدست آمده، محققان ویژگی‌های ذیل را برای فرزندان عنوان می‌کنند:

فرزندان اول اغلب بسیار با انگیزه، نوع شخصیتی تیپ A مستعد استرس، بسیار سازگار و تحت تأثیر توجه خاص والدین هستند.

فرزندان وسط از روابط اجتماعی خوبی برخوردار بوده و تمایل بیشتری برای مشارکت در جمع دارند.

فرزندان آخر از بالاترین درجه جامعه‌پذیری و حس همدلی برخوردار بوده و البته سرکش‌ترین فرزندان نیز محسوب می‌شوند.

تک فرزندها در عین برخورداری از هوش بالا دارای مشکلات رفتاری هستند.